

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.34/2025/7. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. július 02. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa vádlottak ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 3.B.425/2024/3. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A bíróság elrendeli Terhelt1 II. rendű vádlott pártfogó felügyeletét.

A bíróság tájékoztatja Terhelt1 II. rendű vádlottat, hogy a részére kiadni rendelt 1 darab Samsung A70 mobiltelefont [KBR azonosító: B100011299081], 1 darab Samsung mobiltelefont, dual simmel [KBR azonosító: B100011299093], 1 darab bordó köves aranyak látszó karikagyűrűt [KBR azonosító: B100011299108], 1 darab virágmintás hajtűt [KBR azonosító: B100011299110] az ítélet közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező részben írt ítéletével Terhelt1 II. rendű vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerint minősülő kábítószerkereskedelem büntetében mondta ki

bűnösnek és ezért 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, valamint 20 000 forint erejéig vagyonekbobzást rendelt el vele szemben. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítéletet a vádlott és a védő tudomásul vette, az ellen az ügyészség a vádlott terhére a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Ügyészség a fellebbezése indokolásában előadta, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés nem igazodik kellőképpen a vádlott társadalomra veszélyességéhez, így az nem alkalmas a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére. A vádlott kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményt el, mely 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, továbbá a vádlott esetében nincsen olyan személyi körülmény, amelyre figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtása felfüggeszthető lenne.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.447/2024/2. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy a törvényszék helyesen állapította meg a tárgyaláson, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata elfogadásának feltételei fennállnak, az eljárási szabályokat a törvényszék betartotta és helyesen vont le következtetést Terheltl II. rendű vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

[5] A büntetés kiszabása körében a törvényszék Terheltl II. rendű vádlott terhére és javára szóló bünteteskiszabási körülményeket részletesen felsorolta és értékelte, ennek során azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, míg a súlyosító körülmények nem nyertek kellő értékelést. A törvényi minimumban meghatározott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés nem alkalmas a büntetési célok – a társadalmi megelőzés és az egyéni visszatartás – biztosításához figyelemmel a kábítószerhez kapcsolódó bűncselekmények növekvő számára és a hosszabb távú társadalomra veszélyességükre.

[6] Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekről törvényesen rendelkezett, az annyiban igényel kiegészítést, hogy

- Terheltl II. rendű vádlottat a Be. 321. § (5a) bekezdésére figyelemmel tájékoztatni kell a részére kiadni rendelt dolgok átvételének elmulasztása esetén bekövetkező jogkövetkezményekre, továbbá

- az ítélet vádlotti előéletre vonatkozó részével kapcsolatban észrevételezte, hogy a Nyíregyházi Törvényszék 2.B.496/2010/34. számú elítélése időközben, 2024. augusztus 27. napján a bűnügyi nyilvántartásból törlésre került, így a Btk. 97. § (2) bekezdésében írtakra tekintettel az elsőfokú ítélet [6] bekezdésének másodfokú bíróság általi mellőzése indokolt.

[7] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, akként, hogy Terheltl II. rendű vádlottal szemben kiszabott börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését mellőzze a másodfokú bíróság és a vádlottat tiltsa el a közügyek gyakorlásától, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[8] A fellebbviteli ügyészség átiratára észrevétel nem érkezett.

[9] A bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetések megváltoztatására irányult, továbbá nyilvános ülés, vagy tárgyalás kitűzését nem indítványozták, ezért a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. XC. (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el azt.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében foglaltak szerint bírálta felül. Mindez azt jelenti, hogy a bejelentett jogorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. A Be. 590. § rendelkezésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az úgynevezett szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az esetben, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is. [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont] Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása, a fellebbezés oka és a cél a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésben írtaknak feleltethetőek meg.

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[12] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást perrendszerűen folytatta le, nem vétett úgynevezett abszolút, az elsőfokú bíróság ítéletének szükségszerűen hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés] és nem észlelt az ítéltábla az előzőekben fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás folytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vagy a büntetés kiszabására. [Be. 590. § (5a) bekezdés]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás. A törvényszék helyesen és pergazdaságossági szempontból kifogástalanul járt el amikor az első tárgyaláson beismerő vallomást tevő Terheltl II. rendű vádlott nyilatkozatát elfogadta [Be.

524. § (1) bekezdés], az eljárást vonatkozásában elkülönítette és ítéletet hozott vele szemben.

[13] Kizárólag a kiszabott büntetés végett bejelentett fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes, de a BED 2019B20-as döntés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálja. Ez azonban érdemi változást nem eredményezhet. [Be. 453. § (1) és (6) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés] A tényálláshoz kötöttség ugyan teljes, azonban a közhitelesség és a valósághűség érdekében a nyilvánvaló leírási hibák módosítása nem mellőzhető.

[14] Terhelt1 II. rendű vádlottat a Debreceni Ítéltábla Bf. III.745/2012/23. számú határozatával 2013. augusztus 27. napján jogerőre emelkedett Nyíregyházi Törvényszék 2012. szeptember 12. napján kelt 2.B.496/2010/34. számú ítéletével 8 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. A Fellebbviteli Főügyészség átiratában észrevételezte, hogy időközben ezen ítélet a bünygyi nyilvántartásból törlésre került.

[15] A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 18. § (3) bekezdésére és a Btk. 100. § (1) bekezdés d) pontja alapján Terhelt1 II. rendű vádlott esetében a fenti elítélésére vonatkozó adatok 2024. augusztus 27. napjával a bünygyi nyilvántartásból törlésre kerültek.

[16] Ugyanakkor a Kúria több határozatában rámutatott arra, hogy a bünygyi nyilvántartásból való adattörlése egy büntetőjogi szankciónak a szankcióhoz fűződő büntetőjogi jogkövetkezmények kötelező alkalmazását nem szünteti meg, mivel maga a bünygyi nyilvántartás kizárólag deklaratív jellegű (BH.2023.124. [21] bekezdés, Kúria Bhar.III.924/2017/21. számú ítélet [80] bekezdés). Megjegyzendő, hogy ezzel összhangban pontosította a Btk. 97. § rendelkezéseit a 2024. évi XVIII. törvény 11. § (2) bekezdése és 2024. augusztus 01.-ei hatállyal a Btk. 97. § (3) bekezdésében rögzítette, hogy a Btk. szerint a korábbi elítéléshez fűződő büntetőjogi jogkövetkezmények nem minősülnek a Btk. 97. § (1) bekezdés szerinti hátrányos jogkövetkezménynek. A módosító törvény indokolása kifejezetten ki is tér arra, hogy a Btk. 97. §-a szerinti hátrányos jogkövetkezmények alatt a büntetőjogon kívüli hátrányos jogkövetkezmények értendők (pl. kormányzati szolgálati jogviszony nem létesíthető büntett előéletű személlyel stb.). Míg a büntetőjogi jogkövetkezmények szempontjából a korábbi elítélés adminisztratív nyilvántartása megszűnésének nincs kihatása. Ebből következik, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan tüntette fel a 2024. november 27. napján kelt ítélete személyi részének [6] bekezdésében a Terhelt1 II. rendű vádlott korábbi elítélései között, az időközben 2024. augusztus 27. napjával a bünygyi nyilvántartásból törölt adatokat.

[17] Miként az ítéltábla utalt rá (történeti tényállás) megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, határozatát az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásba az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése törvényes és a vádlott cselekményének jogi minősítése is kifogástalan. [Be. 590. § (1) bekezdés c) pont]

[18] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, melynek során arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokon eljáró bíróság alapvetően helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket és azokat súlyuknak megfelelően értékelte, melyet az ítéltábla annyiban egészít ki, hogy a vádlott javára enyhítő körülményként értékelendő már az időmúlása is. Figyelemmel arra, hogy a 2022. decemberében elkövetett bűncselekmények óta már több, mint 2 év eltelt.

[19] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tetтарыыos meghatározása. A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és ultima ratio elveinek (1214/B/1990. AB határozat). Továbbá a büntetés kiszabása során az ítéletnek közvetítenie kell azt az üzenetet is, hogy az a bűnelkövető, aki megbánó magatartását a beismerő vallomáson túl feltáró jellegű vallomásával is kifejezésre juttatja, valamint ezzel hozzájárul az idő- és költségigényesebb bizonyítási eljárás elkerülésére, érdemes arra, hogy a bíróság ezen együttműködési törekvését a kiszabott büntetésben is értékelje. Jelen esetben megállapítható, hogy Terhelt1 II. rendű vádlott már első tárgyaláson, még a bizonyítási eljárás megkezdését megelőzően beismerő vallomást tett, lemondva a tárgyaláshoz való jogáról és az általa elkövetett bűncselekményt érintően megbánásának adott hangot.

[20] Tény, hogy a terhelt kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményt követett el, ugyanakkor a büntetés kiszabása során adott bűncselekmény elkövetői között is differenciálendő a büntetés. A kábítószer kereskedelem büntetett elkövető esetében az alkalmazott szankció meghatározása során differenciálendő pl. milyen hosszú időn keresztül valósította meg, hány személy részére értékesített, mekkora anyagi haszonra tett szert stb. Jelen esetben a kábítószerkereskedelem a terhelt részéről rövid ideig tartott és a „vevői” oldal kizárólag két személyt érintett. Ezért az ítéltábla nem tartotta indokoltnak a rendeződő életvitelű vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

[21] Ugyanakkor Terhelt1 II. rendű vádlott büntetett előéletére figyelemmel a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje eredményes elteltéhez szükségesnek látta a rendszeres figyelemmel kísérést, ezért a próbaidő tartamára Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja

alapján elrendelte a pártfogó felügyeletét, azonban külön magatartási szabályt már nem írt elő a számára. Ezen intézkedés hatékony eszköze a próbaidő eredményes elteltének, mivel Terheltl II. rendű vádlott olyan kontroll alatt áll, mely életvitele egyensúlyának fenntartásában segít és egyben elhárítja, hogy újból bűncselekményt kövessen el. A pártfogó felügyelet azért is jelent visszatartó erőt, mert szabályainak súlyos megszegése a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését eredményezheti [Btk. 87. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért figyelmezteti az ítéltábla Terheltl II. rendű vádlottat, hogy a pártfogójával a kapcsolatot vegye fel és rendszeresen tartsa vele a kapcsolatot, mert ennek elmulasztása esetén az imént megjelölt következményekkel számolhat.

[22] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatában megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásának, hogy a bíró a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletében rendelkezzen.

[23] A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a bíróság az elítéltet előzetes mentesítésben részesítheti, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti és az elítélt a mentesítésre érdemes. A törvény eleve behatárolja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, ezen belül pedig a bíróság mérlegeléséhez köti. Ehhez képest az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén a büntetés mértékén túlmenően alapvetően a terhelt személyének jövőbeli társadalomra való veszélyessége mérlegelendő. Nem a terhelt büntetőjogi felelősségéről való döntésről van szó, hanem arról, hogy a bűncselekménye ellenében és a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlélethez fűződő hátrányos következményeket (BH2018.135.).

[24] A vádlott anyagi ellentételezés mellett követte el a bűncselekményt és nem hagyható figyelmen kívül, hogy már korábban is volt összetűzése a törvénnyel, ezért a társadalom védelme érdekében az ítéltábla nem tartotta indokoltnak a vádlott előzetes mentesítésben történő részesítését.

[25] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, annak elrendelése esetén a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés szükségessége nem merült fel.

[26] Ugyanakkor egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakkal a 2024. március 1. napjától hatályos – 2023. évi XCVII. törvény 82. §-ával módosított – Be. 321. § (5a) bekezdése alapján, abban az esetben, ha bíróság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli a dolog átvételére jogosultat fel kell hívni arra, hogy jogerőssé vált ítélet közlésétől számított 3 hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor az az állam tulajdonába kerül.

[27] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, illetve 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] Az ítéltábla határozatával szemben a további fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2025. július 02.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.425/2024/3. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.34/2025/7. számú másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. július 02.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke